

Ейден Тозер

Прагнути БОГА

НАРА

Київ
2025

УДК 27-42
ББК 86.37-43
Т 50

Перекладено за виданням:

A. W. Tozer
The Pursuit of God

Christian Publications,, Inc.
Harrisburg, USA, 1948

Ейден Тозер

П 12 Прагнути Бога / Ейден Тозер; пер. з англ. – К.: Єфетов О.В.,
2025. – 112 с.

ISBN 978-966-8795-80-0

Книга відкриває красу та велич радикальної посвяти Богові – її часто бракує в сучасній церкві, але десь у глибині цього відчайдушно прагнуть наші серця, пробуджені спасенною дією Святого Духа.

Автор ділиться духовними реаліями пізнання Бога, нагадуючи нам про благословення й радість відновлення справжніх взаємини з Творцем, для яких нас було створено. Лише це дозволяє вирватися з полону світу в серці й повсякденні, половинчастих рішень і компромісів та принесе довгоочікувані повноту і цілісність у наше християнське життя.

УДК 27-42
ББК 86.37-43

Цитати зі Святого Письма наводяться із «Сучасного перекладу з давньоєврейської та давньогрецької мов» Рафаїла Турконяка (УБТ, 2020).

Оригінальне видання перебуває у суспільному надбанні

ISBN 978-966-8795-80-0

© Видавнича група «Нард»,
видання укр. мовою, 2025

Зміст

Передмова	5
I Приліпитися до Бога	9
II Блаженство не мати нічого.....	19
III Зняти завісу	29
IV Осягнути Бога	43
V Повсюдна Присутність	53
VI Голос, що лунає.....	63
VII Погляд душі.....	71
VIII Відновлення стосунків Творця і творіння.....	83
IX Лагідність і спокій.....	91
X Таїнство життя	101

*Тож пізнаймо,
намагаймося пізнати Господа, –
Його прибуття надійне,
як вранішня зірниця.*

Осії 6:3

Передмова

У цю годину майже всеохоплюючої темряви з'являється один підбадьорливий відблиск: у лоні консервативного християнства збільшується кількість людей, чиє релігійне життя позначене зростаючим голодом за Самим Богом. Вони прагнуть духовних реалій і не задовольняються словами; їм недостатньо правильних інтерпретацій істини. Вони спрагли до Бога і не заспокоюються, доки не нап'ються досхочу з Джерела Живої Води.

Це єдиний справжній провісник відродження, який я зміг виявити на релігійному видноколі. Це може бути хмара завбільшки з долоню, яку шукали де-не-де кілька святих. Але вона може призвести до воскресіння життя для багатьох душ і повернення того променистого подиву, який повинен супроводжувати віру в Христа, – того подиву, який майже полишив Божу Церкву в наші дні.

Але цей голод має бути визнаний нашими церковними лідерами. Нинішнє євангельське християнство (ось вам ще один образ) заклало жертovníк і розділило жертву на частини, але тепер видається цілком задоволеним тим, що рахує каміння і перекладає шматки, анітрохи не переймаючись тим, що на вершині високого Кармелю немає жодної ознаки полум'я. Але дякувати Богові, що є деякі, кому

не байдуже. Це ті, хто, хоча і люблять вівтар і захоплюються жертвоприношенням, усе ж не можуть змиритися з тривалою відсутністю вогню. Вони прагнуть Бога понад усе. Вони прагнуть відчутти на собі «пронизливу солодкість» любові Христа, про Якого писали всі святі пророки й виспівували псалмоспівці.

Може бути цілком правдиве уявлення про Бога, проте позбавлене любові та належного ставлення до Нього. Переконливим доказом цього є сатана

Сьогодні не бракує вчителів Біблії, здатних правильно викладати принципи вчення Христа, але занадто багато з них, здається, задовольняються тим, що рік за роком навчають основам віри, дивно не усвідомлюючи, що в їхньому служінні немає ні явної Присутності, ні чогось незвичайного в їхньому особистому житті. Вони постійно служать віруючим, що відчують у своїх грудях тугу, яку їхнє вчення просто не здатне задовольнити.

Я сподіваюся, що говорю щиросердно та в любові, але це реальний недолік того, що лунає з наших кафедр. Жахливий вирок Мільтона стосується наших днів точно так само, як і його: «Голодні вівці дивляться вгору, але ніхто їх не годує». Це серйозна річ і неабиякий скандал у Царстві – бачити, як діти Божі голодують, хоча насправді вони сидять за Батьківським столом. Правдивість слів Джона Веслі стверджується на наших очах:

Ортодоксія, або правильне вчення, становить у крайньому випадку дуже незначну частину релігії. Хоча правильні погляди не можуть існувати без правильного вчення, але правильне вчення зовсім не обов'язково веде до правильних поглядів. Може бути цілком правдиве уявлення про Бога, проте позбавлене любові та належного ставлення до Нього. Переконливим доказом цього є сатана.

Завдяки нашим чудовим біблійним товариствам та іншим впливовим установам для поширення Слова сьогодні багато мільйонів людей мають «правильні уявлення» – можливо, більше, ніж будь-коли раніше в історії Церкви. Проте мені цікаво, чи був коли-небудь час, коли справжнє духовне поклоніння перебувало на нижчому рівні. Для значної частини Церкви мистецтво поклоніння було повністю втрачене, а на його місце прийшло те дивне і чуже, що називається «програмою». Це слово було запозичене зі сцени і з сумною мудрістю застосоване до того типу публічного дійства, яке тепер у нас видається за поклоніння.

Ґрунтовне вивчення Писання є обов'язковою умовою в Церкві Живого Бога. Без цього жодна церква не може вважатися новозавітною в строгому значенні цього терміну. Але викладання Біблії може здійснюватися в такий спосіб, що слухачі залишаються цілком позбавленими справжньої духовної поживи. Адже душу живлять не просто слова, а Сам Бог, і до тих пір, поки слухачі не знайдуть Бога через особистий досвід, вони не виграють від того, що почули істину. Біблія – не самоціль, а засіб привести людей до близького і насичуючого пізнання Бога, щоб вони могли увійти в Нього, насолоджуватися Його Присутністю, відчуті і пізнати внутрішню солодкість Бога в самому осерді душ і центрі їхніх сердець.

Ця книга – скромна спроба допомогти голодним Божим дітям віднайти Його. Тут немає нічого нового, крім того, що це відкриття, яке моє власне серце зробило в духовних реаліях, найбільш захоплюючих і чудових для мене. Інші до мене заглибилися в ці святі тайни набагато далі, ніж я, але хоча мій вогонь не великий, він все ж таки реальний, і, можливо, знайдуться ті, хто зможе запалити свою свічку від його полум'я.

*Ейден В. Тозер
м. Чикаго,
16 червня 1948 року*